ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ବନାମ

ଶ୍ରୀମତୀ ଦର୍ଶନା ଦେବୀ

ଅଗଷ୍ଟ 10, 2001

[ସୟଦ ଶାହ ମହମ୍ମଦ କାଦରୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଫୁକନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872:

ଧାରା 138 ଏବଂ 146 --ସାକ୍ଷୀ-- ପରୀକ୍ଷଣ-- ବିବୃତ୍ତିର ବିବାଦୀୟ ଅଂଶ-- ଜେରାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯିବ ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ନହର ସିଂହ (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1998] 3 ଏସ. ସି. ସି. 561, ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

ଭଡ଼ା ଏବଂ ବେଦଖଲ

ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଉଚ୍ଛେଦ -- ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାର ବିଫଳତା ପାଇଁ-- ଭଡ଼ାଟିଆ ଦାବି ନୋଟିସ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବା ଏବଂ ଅଦାଲତରେ ନୋଟିସ ପାଇବା ମନା କରିବା --- ଡାକପିଅନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି -- ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଭଡ଼ାଟିଆ ନୋଟିସ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି--- ଅପିଲିୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବେଦଖଲକୁ କୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି-- ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ, ଭଡ଼ାଟିଆ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଡାକପିଅନ ଛୁଟିରେ ଥିଲେ, ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇନଥିଲା, ତେଣୁ କୌଣସି ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇନାହିଁ -- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ, ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗରେ ଡାକପିଅନଙ୍କ ଜେରାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ମୁଖ୍ୟ-ଯାଞ୍ଚରେ ତାଙ୍କ ବିବୃତିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି -- ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872-- ଧାରା 138 ଏବଂ 146 ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: 2001 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5300/2001

ତା 2.8.99 ରିଖରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏସଏଓ ସଂଖ୍ୟା 41/98 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏଗୟ ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ପି. ଏସ୍. ମିଶ୍ର, ଆର୍. ଭି. ସିହ୍ନା, ବିଷ୍ଣୁ ଶର୍ମା, ସୁଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଚନ୍ଦ୍ର ଶେଖର, ୟୁ. ଜି. ମିଶ୍ର ଏବଂ ବଳରାଜ ଦେୱାନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ପି. ଚିଦାମ୍ବରମ ଏବଂ ଏମ୍. ଏନ୍. କୃଷ୍ଣମଣି, ଦୀପକ ଗୁପ୍ତା, ଏମ୍. ପି. ଝା, ରାମ ଏକବଲ ରୟ ଏବଂ ଅନୀଲ କେ. ଚୋପ୍ରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 41/1998 କୁ ଖାରଜ ପୂର୍ବକ ଏବଂ ଜମି ମାଲିକାଣୀଙ୍କ ବେଦଖଲ ମାମଲାରେ, ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାର ବିବାଦିତ ପରିସରରୁ ବେଦଖଲ ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା କାରଣ ପାଇଁ ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 2.8.1999ରେ ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଆବେଦନ I

ଏହି ଆଦେଶରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଏବଂ ଜମି ମାଲିକାଣୀ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ I ଜମି ମାଲିକାଣୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଭଡ଼ାଟିଆ 1.7.85 ରୁ ମକଦ୍ଦମା ବିବାଦିତ ପରିସରରେ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ, ଯଦିଓ ନୋଟିସ ଜାରି AW1/6 ତାରିଖ 5.8.86 ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କ୍ରମାଗତ ତିନୋଟି ଖିଲାଫ କରିଥିଲେ I ଭଡ଼ାଟିଆ ଏହି ମାମଲାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ I ସେ ଦାବି ନୋଟିସ ଜାରିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନା କରିଥିଲେ I ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଦିଲ୍ଲୀର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଭଡ଼ାଟିଆ ନୋଟିସ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ 1.7.1996 ରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ବିବାଦିତ ପରିସରରୁ ବେଦଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ।ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ   କରାଯାଇଥିଲା I ଏହାପରେ ସେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଯାହାକୁ, ଏହି ଆବେଦନରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ଧ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା I

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ, ଯଦିଓ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି. ଏସ୍. ମିଶ୍ର ଗମ୍ଭୀର ଭାବେ ଉଥାପାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ କୌଣସି ବୈଧ ନୋଟିସ ସେବା ଜାରି କରାଯାଇନାହିଁ, ତେଣୁ ନୋଟିସ ଜାରି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବାର ଅନୁମାନ ଉପରେ ନିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବେଆଇନ ଏବଂ ଅବୈଧ ଅଟେ I ସେ ବିଦ୍ୱାନ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ରାୟ ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ 5.8.86 ତାରିଖରେ ସଂଲଗ୍ନକ AW1/6 କୁ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଡାକପିଅନ ଦ୍ୱାରା 6.8.86, 8.8.86, 19.8.86 ଏବଂ 20.8.86 ତାରିଖରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଠିକଣାକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ; 21.8.86 ତାରିଖରେ ସେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ଯିଏ ନୋଟିସ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ I ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବିଚଳିତ ରହିଥିଲା I ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ସେହି ସମୟରେ ଡାକପିଅନ ଛୁଟିରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଡାକଘରୁ ଯେଉଁ ନଥିସବୁ ମଗାଯାଇଥିଲା,ସେଥିରେ କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା I ସେହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇନଥିଲା I ଆମେ ଭୟ କରୁ ଯେ ଆମେ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ I ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅଦାଲତରେ, ଡାକପିଅନଙ୍କୁ ଏ. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା I ଆମେ ତାଙ୍କ ଜେରା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇଛୁ I ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମୟମଧ୍ୟରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନଥିଲେ ଏବଂ ଲଫାପାରେ "ମାନକରାଗଲା" ର ଲେଖା ଭୁଲ ଥିଲା ବୋଲି ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା I ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ଉପରେ ଡାକପିଅନଙ୍କ ଜେରାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମୁଖ୍ୟ-ଜେରାରେ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଉପରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି I ଏକ ପୁରୁଣା ନିୟମ ଅଛି ଯେ ଯଦି ଆପଣ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବିବୃତିର ସଠିକତା ଉପରେ ବିବାଦ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବିବୃତି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହାର ସେହି ଅଂଶ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯାହାକୁ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ବିରୋଧ କରାଯାଇଛି,

ନଚେତ୍ ଆପଣ ତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟୟକୁ ବାଦ୍ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ନହର ସିଂ (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1998] 3 ଏସସିସି 561 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ (ଯେଉଁଥିରେ ମୁଁ ଏକ ପକ୍ଷ ଥିଲି) ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 138, ବିପରୀତ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଜେରା କରିବାର ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପଚରାଉଚରା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 146 ଦ୍ୱାରା ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିସରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଏହା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

> "*ବ୍ରାଉନ୍ ବନାମ ଡନ୍* ମାମଲାରେ *ଲର୍ଡ ହର୍ଶେଲ୍, ଏଲ. ସି. ଙ୍କ* ବାରମ୍ବାର ଉଦ୍ଧୃତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ନୀତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଏହାକୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ:
>
> "ମୁଁ ଏହା କହିବା ବନ୍ଦ କରିପାରିବି ନାହିଁ ଯେ, କୌଣସି କାରଣର ସଠିକ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ବୋଲି ମୋତେ ଲାଗୁଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସତ୍ୟ କହୁନାହାନ୍ତି, କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣକରିବା ପାଇଁ ଜେରାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ଅଭିଯୋଗଟି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆପତ୍ତିଶୂନ୍ୟ ବିଷୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନୁହେଁ, ଏବଂ ତା 'ପରେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ, ଯେପରିକି ଯଦି ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରଖାଯାଇଥାନ୍ତା, ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ଯାହା ସୂଚିତ କରାଯାଏ, ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେ କହିଥିବା କାହାଣୀ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଯେ ସେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଶ୍ରେୟ ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ମାନ୍ୟବର, ମୁଁ ସର୍ବଦା ବୁଝିଛି ଯେ ଯଦି ଆପଣ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ବାଦ୍ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ବାଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ସେ କାଠଗଡାରେ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ଥିବା ଯେକୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେବାର ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ; ଏବଂ, ଯେପରି ମୋ ମତରେ, ଏହା କେବଳ ଏକ ମାମଲା ପରିଚାଳନାରେ ବୃତ୍ତିଗତ ଅଭ୍ୟାସର ନିୟମ ନୁହେଁ, ବରଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ନିରପେକ୍ଷ ହେବା ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ।"

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ପ୍ରତି କୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆବେଦନ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଆର୍. ପି. — ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।